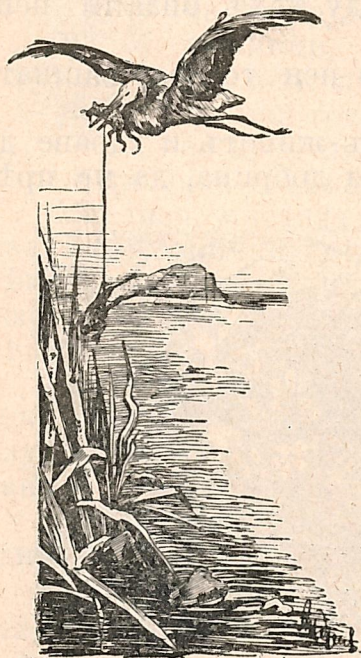

Като ислушала жабата молбата ѝ, зами-
слила се, па ѝ казала:

— Добрѣ, мишуро, но какъ ще те прѣ-
неса? Твоето тѣло е облечено въ кожухъ,
ако се напои съ вода, ти можешъ да по-
тънешъ . . .

— Не грижи се за
това, азъ ще стѣпя
съ крака на голия ти
грѣбъ, ти ще плувашъ
до самата повърхнина
и тѣй благополучно
ще минемъ.

Дълго врѣме още
мишката убѣждавала
жабата, която прѣзъ
това врѣме мълчала и
си мислила.

— Чакай, неразум-
на мишуро, нали си
пламнала рѣка да ми-
навашъ, азъ ще те за-
влека на дъното ѝ.

А слѣдъ това висо-
ко казала на мишката:

— Добрѣ, щомъ ис-
кашъ, да те прѣнеса; но трѣбва да намѣ-
ришъ нѣщо да те свѣржа.

Намѣрили единъ конецъ, вързала се ми-
шката, а жабата свѣрзала другия край о
крака си и я качва на грѣбъ.

Когато стигатъ най-голѣмата дълбочина,
мишката осѣща, че подъ краката ѝ нѣма
опора, а слѣдъ малко забѣлзва, че коне-